

Творчество

NA WARSZTACIE

Pod redakcją Jerzego Niebojewskiego

STOLIK - PÓŁKA (Lubomir Packiewicz) — **PROSTY ODBIORNIK SIECIOWY** (mgr inż. Bohdan Szymczak) — **ROZWIĄZANIE ŁAMIGŁÓWKI** z nr 11 — **CO MOŻNA ZROBIĆ Z DRUTU ALUMINIOWEGO?** (Stanisław Bogucki) — **RĘCZNA OBRÓBKA TWORZYW SZTUCZNYCH** (mgr inż. Jan Brzeziński) — **CZY UMIESZ RYSOWAĆ?**

STOLIK — PÓŁKA

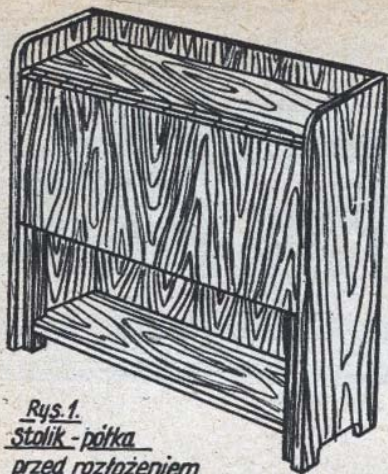
Trudne warunki mieszkaniowe oraz mały metraż mieszkań zmuszają nas do liczenia się prawie z każdym centymetrem kwadratowym ich powierzchni.

W tych warunkach zapewnienie uczącym się członkom rodziny własnego „kącika do nauki”, w którym nie przeszkadzając innym mogliby uczyć się oraz przechowywać książki i przybory do pisania, nie jest sprawą łatwą.

Przedstawiony na rys. 1 sprzęt do pewnego stopnia rozwiązuje to zagadnienie. Złożony, tworzy szafkę wolno stojącą, zamkniętą z przodu drzwiczkami podnoszonymi do góry. Sprzęt ten ze względu na swe małe wymiary (260×820×950 mm) nie zajmuje dużo miejsca w mieszkaniu i może być ustawiony w dowolnym

miejscu (np. pod parapetem okiennym). Natomiast rozłożony przez podniesienie drzwiczek i oparcie ich na wysuniętych z szafki nóżkach (rys. 2) — tworzy dość duży stolik-półkę, umożliwiającą wygodne odrabianie lekcji jednemu dziecku. Półka, mimo swych niewielkich wymiarów jest dość pojemnym sprzętem, gdyż można zmieścić w niej kilkadziesiąt książek, brulionów i zeszytów oraz niezbędne do nauki przybory i pomoce szkolne (pióra, ołówki, atramenty, tusze, cyrkle, linie, ekerki, kątownice, farby, pędzle itp.).

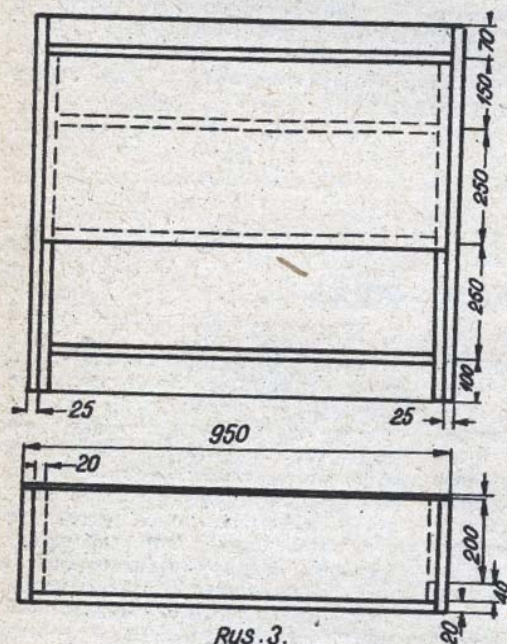
Stolik-półka może być wykonany bardzo skromnie albo bardziej luksusowo, zależnie od naszych umiejętności, warunków warsztatowych i możliwości finansowych. Przed

Rys. 1.
Stolik - półka
przed rozłożeniem

Rys. 2. Stolik - półka
po rozłożeniu

Rys. 3.

przystąpieniem do pracy trzeba zapoznać się dokładnie z rysunkami i na ich podstawie obliczyć i zgromadzić potrzebne materiały oraz przygotować odpowiednie narzędzia i miejsce do pracy.

Wykonanie stolika-półki nie po-

winno sprawić młodym technikom zbyt wielkich trudności, gdyż jego budowa jest bardzo prosta, a materiały możliwe do nabycia w sklepach uoszczędzonych.

Najprościej byłoby wykonać oba boki stolika-półki (rys. 3) z desek

sosnowych i połączyć je czterema poziomymi półkami na wczepy proste lub na zasuw półpletwiasty, zaplecze zaś wykonać z 5-milimetrowej sklejki sosnowej, a kłapę półki, czyli drzwiczki tworzące płytę stolika, zrobić z listew o przekroju 15×40 mm i wzmocnić ją z wierzchu 5-milimetrową sklejką sosnową. Nóżki, poprzeczki i prowadnice wykonać z listew o takim samym przekroju.

Deski na bokół półki (rys. 4) powinny być suche, bez sęków, względnie z małymi, zdrowymi sękami. Ze względu na ich szerokość, powinny być sklejane z dwóch lub trzech części i następnie starannie wyprawione do wymaganych wymiarów. Podobnie należałoby wykonać półki poziome (rys. 5 i 6). Gdyby jednak sprawiało to dużo trudności, to półki możemy wykonać z listew sosnowych w postaci prostokątnych ramek, połączyć je z bokami na zasuw półpletwiasty i wzmocnić z jednej strony 4-milimetrową sklejką (rys. 7).

Po wyprawieniu boków górne ich naroża zaokrąglamy, a u dołu wycinamy w każdym z nich łukowe wgłębienie (piłą krzywą), które wyglądziemy pilnikiem równiaczem (półokrągłym) i papierem ściernym. W obu bokach półki wystrujemy wręgi o przekroju 5×10 mm (rys. 14a) i zasuwę i dopasujemy do nich zaplecze szafki (sklejke) oraz poziome półki (rys. 14b) o podanych wymiarach. Ze względów estetycznych słoje zaplecza powinny mieć ten sam kierunek, co i słoje boków. Słoje półek poziomych powinny układać się równoległe do ich długości bez względu na to, czy będą one wykonane z pełnego drewna, czy z ramek wzmocnionych sklejką.

Kłapę półki (rys. 8) wykonamy z listew sosnowych wzmocnionych z wierzchu 5-milimetrową sklejką, w której kierunek słoów powinien być równoległy do węższych jej boków. Aby zakryć połączenie listew rami ze sklejką, możemy oblamować je cienkimi listewkami sosnowymi przymocowanymi na klej i gwoździki.

Nóżki (rys. 9) wykonamy z listew

sosnowych o przekroju 25×50 mm i połączymy je z poprzeczkami za pomocą kleju na czopy proste.

W poprzeczkach, przed ich sklejeniem z nóżkami, wyrobimy wypusty strugiem wpustnikiem lub kątnikiem. Podobne wypusty uformujemy z listew przymocowanych do drugiej i trzeciej poziomej półki od spodu (rys. 11), które będą spełniać rolę prowadnic dla poprzeczek nówek przy wsuwaniu ich do wewnątrz półki.

W listwach pionowych (nówek), w górnym ich przekroju, wywiercimy po jednym otworze o ϕ 12 mm (rys. 10), a w ramie płyty osadzimy na klej po jednym odpowiadającym mu kołku; w otworach tych oprzemy płytę (na kołkach) po jej podniesieniu (rys. 13).

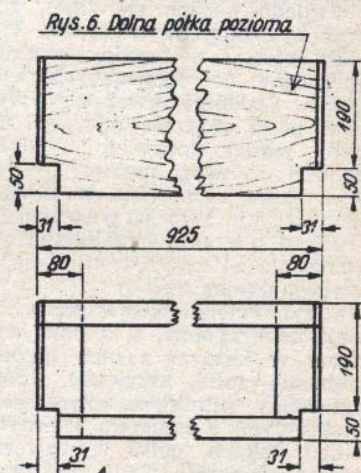
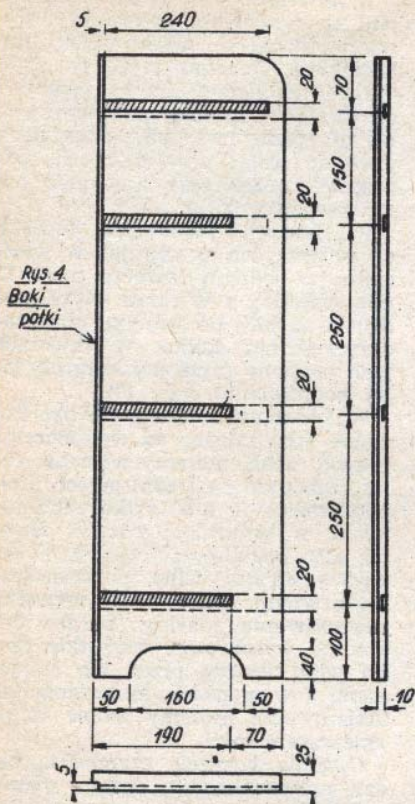
Wykończenie szafki może być dowolne albo zależne od wykończenia innych mebli, możemy więc np. całość zabarwić na średni orzech i zapoliturować ją albo tylko zapoliturować w naturalnej barwie drewna, albo pomalować trzykrotnie kolorową emalią, albo polakierować bezbarwnym lakierem. W wypadku politurowania musimy bardzo dokładnie wyszlifować wszystkie części półki jeszcze przed ich sklejeniem, a w wypadku malowania lub lakierowania możemy zrobić to po skiejeniu całości.

Ostatnią wreszcie czynnością będzie połączenie płyty stołu z pierwszą półką poziomą na zawiasy taśmowe (rys. 12). Skrzydełka zawiasów należy wpuścić w drewno, aby zmniejszyć szerokość szpary, jaka będzie się tworzyć pomiędzy płytą a półką po podniesieniu kłapy do góry i oparciu jej na nóżkach.

Dla zaawansowanych w obróbce drewna możemy zalecić zabarwienie wąskich ścianek szafki stolika w dwukrotnie ciemniejszym odcieniu niż pozostałe płaszczyzny.

Mniej zaawansowanym w obróbce drewna radzimy poszukać potrzebnych im wskazówek i wyjaśnień w książce pt. „Modelarstwo lotnicze”, wydanej przez MON w 1955 r. i w „Poradniku stolarza”, wydanym przez PWSZ w 1955 r.

Lubomir Packiewicz

Rys. 7. Rama z listew
pólek poziomych

